

ת"פ 43177/05/15 - מדינת ישראל נגד אמיר סכחפי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43177-05-15 מדינת ישראל נ' סכחפי

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

אמיר סכחפי

גזר דין

ביום 4.1.18 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר בטרם הטיעונים לעונש. עמדת המאשימה למאסר בעבודות שירות ורכיבים נלווים ובא כוח הנאשם חופשי בטיעונו.

נוכח הודאת הנאשם הורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן- בעבירה של תקיפה חבלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו מאמן כדורגל של קבוצת הנערים "אורתודוקסים יפו". המתלונן הינו מאמן כדורגל של קבוצת הנערים "שמשון ת"א". ביום 11.4.15 בשעה 10:15 לערך שיחקו הקבוצות זו נגד זו במגרש

עמוד 1

כדורגל ברחוב הבעל שם טוב בת"א. בהמשך המשחק ובתגובה לשריקת השופט, קילל הנאשם את המתלונן. בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהתקדם לכיוונו ובעט בו בקרסולו השמאלי וכתוצאה מכך, נפל המתלונן לרצפה ונגרמו לו חבלה וכאבים בקרסולו השמאלי.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן מיום 31.5.2018 לפיו הנאשם כבן 40, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בבית הוריו ביפו, יחד עם אשתו וילידיו, מזה כחמש שנים עובד כעצמאי בתחום הגינון, סיים 12 שנות לימוד, שירות המבחן פירט אודות עברו של הנאשם בהרחבה. באשר לעבירה נשוא הדיון, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נושא באחריות לביצועה, תיאר התנהגותו האלימה במגרש הכדורגל כפי שתוארה בכתב האישום, תיאר רגשות סוערים שעלו במהלך המשחק והתבטאותו האלימה פיזית כלפי המתלונן, וכן, הנאשם ציין כי היווה מודל חיקוי לנערים ותחושותיו הקשות מאז, אשר הביאו לתחושת כישלון בתפקידו ולאחר מכן עזיבתו את תחום הכדורגל. כמין כן שירות המבחן התרשם מקשייו של הנאשם להעמיק בנסיבות התנהגותו האלימה בעבירה ומהותה, כשמדגיש כי מדובר בעבירה חריגה לאורח חייו ולדפוסי התנהלותו. לצד זאת, ניכר כי חווה תחושות בושה בגין מעורבותו הנדונה, גילה מודעות ביחס לבעייתיות הקיימת בביצועה וביטא אמפתיה לפגיעתו במתלונן. הנאשם מסר בדיקות שתי נקיות משרידי סמים. הנאשם הביע נכונות וגילה יכולת מסוימת לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם נורמטיבי ומתקשה בבדיקה ביקורתית באשר למעורבותו בעבירה. וכן התרשם מקווי אישיות ילדותיים וקושי בהתבוננות מלאה ומעמיקה על בעייתיות הקיימת בהתנהלותו בעבירה הנדונה, במסגרת המשך קשר עמם. לאור האמור לעיל, השירות התרשם כי קיים סיכון נמוך למעורבותו בעבירות אלימות וכי מידת החומרה הצפויה של תוצאות צפויה להיות נמוכה אף היא. שירות המבחן התרשם כי קיימת חשיבות בהמשך בחינת יכולתו של הנאשם להיעזר בטיפול בשירות לאורך זמן אשר יש בו כדי לסייע בהפחתת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצידו. בהתאם לכך שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון בעניינו לתקופה בת שלושה חודשים, ובהמשך תיגבש המלצה בעניינו בהתאם, בנוסף, לביטול הרשעתו בדיון.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר משלים מיום 4.9.18 לפיו במהלך תקופת הדחייה השתלב בקבוצת הכנה לטיפול, אשר במהלכה הקפיד להגיע למפגשים. שירות המבחן פירט אודות שיתוף הפעולה של הנאשם בטיפול, אודות צריכתו לסמים בעבר. במהלך תקופת הדחייה שמר הנאשם על יציבות בעבודתו. הנאשם הביע צער וחרטה באשר להתנהלותו בעבירה הנדונה. שירות המבחן התרשם כי חלה התקדמות ביכולתו של הנאשם להעמיק בצרכיו הטיפוליים ולהכיר בחומרת מעשיו בעבירה הנידונה. וכן התרשם כי המשך טיפול שיקומי יטיב עימו. בהתאם לכך שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו של הנאשם, לצד צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

טיועוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה וחומרתה, הערך המוגן שמירה על שלמות הגוף, תחושת הביטחון של האוהדים ושמירה על כבוד וטוהר הספורט. המתחם נע בין מספר חודשי מאסר בע"ש ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן לפיו קיים קושי בהפנמת הפסול שבמעשה. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את בקשת הנאשם לאי הרשעה בהיעדר פגיעה קונקרטית. ולנוכח חומרת העבירה עתרה המאשימה למאסר בעבודות שרות, מע"ת, קנס, פיצוי והרחקה ממגרשים.

ב"כ הנאשם ציין את חלוף הזמן, הנאשם הורחק ממגרשי הכדורגל בהליך משמעתי ולמעשה תעסוקתו הופסקה. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם. ב"כ הנאשם סבור כי התסקיר בעניינו של הנאשם הנו חיובי. וסבור כי המתחם נע בין מע"ת ועד חודשיים עבודות שרות.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שרות המבחן.

דין

לשאלת ההרשעה אני סבור כי יש מקום להותיר את ההרשעה על כנה. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול על פי הלכת כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק - דינה של כבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

וכן י' קדמי, סדר הדין בפלילים, חלק שני-כרך ב, " הוצאת דיונון תשס"ט - 2009, (ע"מ 1632):

"במצבים חריגים מיוחדים...כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה...בנאשם...לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי ביהמ"ש הכוח להחליט, כי חרף אשמתו...הוא לא יורשע" (שם, שם).

במסגרת התסקיר כתב שירות המבחן כדלקמן, " לעניין שאלת הרשעתו בדין, אמיר ביטא בפניו חשש באשר לפגיעה תעסוקתית במצבו כיום וכן לעתידו המקצועי באם הרשעתו תישאר על כנה, זאת מאחר והוא עובד מול הרשויות המקומיות וניגש למכרזים מעת לעת. נציין כי על אף בקשותינו החוזרות במהלך התקופה. אמיר לא הציג בפניו מסמכים אודות תעסוקתי וההשלכות האפשריות להרשעתו בדין. יחד עם זאת, לאור העובדה שמדובר באדם בן 40, נעדר הרשעות קודמות, המקבל אחריות על ביצוע העבירה וכשנראה כי במצבו הרשעה כדין תוביל לפגיעה קונקרטי בתעסוקה, על מנת לחזק כוחותיו החיוביים להמשך תפקוד תקין ושיקום אורח חייו, נמליץ על ביטול הרשעתו בדין."

כפי שניתן להתרשם משיקולי שירות המבחן לא הוכחה פגיעה קונקרטי ולא ברור לבית המשפט אם תהייה פגיעה כלשהי במישור התעסוקתי. עבירה אותה ביצע היא חומרה בעיני בית המשפט שאינה מאפשרת אי הרשעתו. הנאשם שימש מאמן כדורגל והתנהגותו האלימה הייתה במהלך משחק עת היכה את מאמן הקבוצה הנגדית. התנהגות זו יש לגנות הנאשם שהוא דמות חינוכית כלפי הנערים אותם אימן התנהג בצורה אלימה. מה לומדים ממנו שחקניו? נסיבות ביצוע העבירה והתנהגות הנאשם היא התנהגות שיש לגנות ובוודאי בית המשפט לא יכול להיות סלחן ולאפשר אי הרשעה בהתנהגות זו, שתהווה השלמה עם התנהגות ביריונית זו.

בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות

הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר.

הנאשם נעדר עבר פלילי אומנם מעשיו מכוערים ויש לגנותם אולם רף האלימות במקרה הנוכחי אינו רף גבוה. מדובר בבעיטה אחת שבעט הנאשם שעה שהיה מרוגז. מדובר בהתנהגות ספונטנית. בהתחשב בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם עזב את האימון כאמור בתסקיר שירות המבחן ומכך ניתן להסיק כי החשש להישנות מקרים בנסיבות שנוצרו פחת בצורה משמעותית. מכל האמור בית המשפט סבור כי ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד ופיצוי.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 1,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על התחייבות זו בתוך 7 ימים, ייאסר למשך שבוע.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן עמי חג'ג' פיצוי על סך 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

ד. מתוקף סמכותי לפי סעיף 18 (א) (1) לפי חוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח - 2008 הנני אוסר על הנאשם להיכנס למקום שבו מתקיים אירוע ספורט כהגדרתו בחוק למשך 12 חודשים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הפיצוי יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידיו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום פיצוי.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ט, 13/09/2018 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד, שופט